

از تبار پهلوانان بر مرام ملی گرایان

بگذار تا بگریم چون ابر در بهاران کز سنگ ناله خیزد روز وداع یاران

محسن زمانی

تبار پهلوانانی همچون سیدحسن رزاز، پوریای ولی و جهان پهلوان غلامرضا تختی بود. در عرصه فعالیت‌های اقتصادی و صنفی؛ تنها برای کسب درآمد و ارتزاق معیشت فعالیت نکرد و صدالبته باغ او در کرج همیشه میزبان نشست‌های سیاسی علنی و مخفی یا محل اختفای آرمان‌خواهانی بود که در صدد جنگ و گریز با ساواک بودند و در این عرصه از حقه‌بازی‌ها و فساد مرسوم گریبانگیرش! بدرو و منزه بود.

در عرصه صنفی؛ حسین شاه‌حسینی را با آزادگان پاکدست و دست‌گیر و آرمان خواهی همچون حاج‌حسن شمشیری، حاج‌محمد راسخ افشار، حاج‌نوروزعلی لباسچی، حاج‌حسن قاسمی، حاج‌محمود مانیان، قاسم لباسچی، حسن قائمی، حاج‌حسن لقایی، حاج‌کریم دستمالچی، حاج‌احمدعلی بابایی و ... باید قرارداد.

صدالبته درهماهنگی اصناف و بازار در بزنگاه‌های مختلف، بیش‌ازپیش حسین شاه‌حسینی پیشگام و پیش‌تاز بود. حسین شاه‌حسینی همیشه می‌گفت هرچه آموخته از زنده‌یادان دکتر غلام‌حسین صدیقی و آیت‌الله سیدرضا زنجانی آموخته‌است.

در عرصه فعالیت‌های سیاسی برای نخستین‌بار پس از ترور هژیر، نخست‌وزیر وقت دستگیر و زندانی شد. او در قیام ۳۰ تیر ۱۳۳۱ و برکناری دولت قوام‌السلطنه و بازگشت دولت ملی دکتر مصدق به همراه شهید داریوش فروهر، دوست‌صمیمی و نزدیکش نقش بسیاری داشت و از نزدیک شاهد جانفشانی مردم بود.

پس از کودتای ننگین آمریکایی - انگلیسی - روسی ۲۸ مرداد

سوم دی‌ماه ۱۳۹۶ خورشیدی، شادروان پهلوان حسین شاه‌حسینی برای همیشه خاموش شد.

روز بس دردناکی بود؛ به حق در آیین خاکسپاری‌اش با ندای مظلومیت و بحق دوستداران و با ضرب‌آهنگ «عزا عزا است امروز، روز عزاست امروز، مصدق بت‌شکن صاحب عزاست امروز» به سوی آرامگاه ابدی‌اش بدرقه و بر دوش ماتم‌زده هم‌اندیشان و هم‌مرامانش از طیف‌های گوناگون باورمند به نهضت ملی ایران و رهبر فقیدش زنده‌یاد دکتر محمد مصدق به خاک سپرده شد. حسین شاه‌حسینی بی‌گمان یکی از بی‌ادع‌ترین و صدالبته پرکارترین و کارآمدترین کنشگران سیاسی سال‌های پس از شهریور ۱۳۲۰ تا میانه دهه ۹۰ خورشیدی بود.

او بارها و بارها بر سر مرام و آرمانش به بند و زنجیر کشیده شد، از حضور در دانشکده فنی دانشگاه تهران در رشته شیمی محروم شد و ... ، اما یک لحظه از آنچه کرده بود، پشیمان نشد و تا به پایان حیات پربارش استوار و سربلند ایستاد.

حسین شاه‌حسینی در طول سال‌های حیات ۹۰ ساله‌اش و بیش از ۷ دهه حضور موثر و پررنگ در عرصه‌های مختلف سیاسی، ورزشی و صنفی؛ الگویی کارآمد و ماندگار، یگانه و درس‌آموز از کنشگری آرمان‌خواهانه و مبتنی بر اخلاق و مرام پهلوانی در این سه عرصه بود.

حسین شاه‌حسینی در سال‌های پیش از انقلاب، کاپیتان تیم ملی راگبی و بازیکن تیم ملی بسکتبال ایران بود و در این عرصه در میادین مختلف ورزشی خوش درخشید اما مرعوب دام‌های قدرت نشد و فریب ارباب ثروت نخورد.

اودریخش ورزشی زندگی‌اش هم طعم محرومیت و تعطیلی باشگاه والیبال و بسکتبالش را از سوی ساواک چشید؛ چون از